

ДРУГЕ СОБОРНЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПЕТРА.

¹ Симон Петр, слуга і апостол Ісуса Христа, тим, що з нами однаку дорогу віру прийняли по правді Бога нашого і Спаса Ісуса Христа:

² благодать вам і впокій нехай умножить ся в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого.

³ Яко ж усе до життя і побожности дароване нам Божою силою Його, через познанне Покликавшого нас славою і чеснотою (милостю),

⁴ чим найбільші і дорогі обітницї даровані нам, щоб через них були ви спільниками Божої природи, ухилиючись від тлінного хотіння, що в сьвітї,

⁵ то доложіть до сього усе ваше старанне, і подайте у вірі вашій чесноту, а в чеснотї розум,

⁶ а в розумі вдержанне, а у вдержанню терпінне, а в терпінню побожність,

⁷ а в побожності братню любов, а в братній любові любов (для всіх).

⁸ Коли бо се буде у вас і умножить ся, то не оставить вас лїнивими, ані безплодними в познанні Господа нашого Ісуса Христа.

⁹ У кого бо нема сього, той слїпий і коротко видющий, що забув на очищенне давних своїх гріхів.

¹⁰ Тим то, брати, старайтесь більше утвердити ваше покликанне і вибранне; се бо роблячи, ніколи не спотикнетесь.

¹¹ Так бо щедро дозволить ся вам вхід у вічне царство Господа нашого і Спаса Ісуса Христа.

12 Тим і не занехую завсіди пригадувати вам сі речі, хоч ви й знаєте, і утвержені у сій правді.

13 Видить ся ж мені право, доки я у сій оселі, розбуджувати вас у наповіданню;

14 знаючи, що скоро оставлю оселю мою, яко ж і Господь наш Ісус Христос об'явив мені.

15 Старати му ся ж, щоб ви і всюди, по моєму розстанню, робили спомин сіх річей.

16 Не за байками бо, хитро придуманими, йдучи, об'явили ми вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, а будши самовидцями величчя Його.

17 Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Него од величньої слави такий голос: „Се Син мій любий, що я вподобав Його.“

18 І сей голос чули ми, як сходив з неба, будши з Ним на горі сьвятій.

19 Ще ж маємо певніще слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на сьвітильника, що сьвітить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших;

20 се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не дієть ся своїм розвязаннем.

21 Бо ніколи із волі чоловіка не виповідано пророцтво, а від Духа сьвятого розбуджувані, промовляли сьвяті люде Божі.

2

1 Були ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть ересі погібелі, і відцуравшись викупившого їх Владики, приведуть на себе скору погібіль.

2 І многі підуть за їх погібільлю, котрі дорогу правди хулити муть;

3 і в зажерливості придуманими словами вас підходити муть, для котрих суд з давнього часу не гаїть ся, і погибіль їх не дрімає.

4 Бо коли Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, а кинув їх в окови пекольної темряви, і передав, щоб хоронено їх на суд;

5 і коли первого сьвіта не пощадив, а самовосьмого Ноя, проповідника правди, охоронив, повідь на сьвіт нечестивих допустивши;

6 і коли городи Содому й Гоморру засудив на руїну, обернувши в попіл, і поставивши, яко приклад для будучих безбожників,

7 а ізбавив праведного Лота, омерзенного розпустним життем безбожників;

8 (живучи бо між ними праведник той, дивлячись і слухаючи про беззаконні діла, день в день мучив праведну душу;)

9 то й знає Господь побожних з покуси вибавляти, неправедних же хоронити про судний день на муки,

10 найбільше ж тих, що ходять в слід за тілом в нечистому хотінню, і зневажають начальство; що сьміливі, самолюбні, не лякають ся хулити власть,

11 хоч ангели, кріпостью і силою більшими будши, не приносять проти них перед Господа докоряючого суду.

12 Сї ж, як безсловесні звїрі, природні, що родять ся на лови і забиттє, хулять, чого не розуміють, і в зотлінню своїм загинуть,

13 і нагороду неправди приймуть. Солодкими вважають вони дочасні розкоші; вони — самий сором і беззаконне, розкошують в обманьстві своїм, їдаючи з вами;

14 очі мають повні прелюбодїяння і неперестаючого гріха, надаять душі неутверджені; серце в них навчене

до зажерливости, се — діти прокляття;

15 котрі, опустивши праву дорогу, заблудили, йдучи дорогою Валаама, сина Восорового, що полюбив неправедну нагороду,

16 тільки ж мав кару за своє беззаконне, бо підяремник німий, проговоривши чоловічим голосом, остановив нерозум пророка.

17 Се жерела безводні, хмари, хуртовиною гонимі, котрим чорна темрява на віки захована.

18 Промовляючи бо великими і марними словами, принаджують хотіннем тіла та розпустою тих, що ледво утікли від живучих в блуді,

19 обіцяючи їм волю, самі будши слуги зотління; хто бо ким подужаний, того він і невольник.

20 Коли бо, утікши від нечистоти світа через пізнання Господа і Спаса Ісуса Христа, однакж, знов замотавшись, бувають подужані, то останнє їх — гірше першого.

21 Лучче би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм сьвятої заповіді.

22 Довело ся ж їм по правдивій приповіді: „Пес вертаєть ся до своєї блювотини“, а „свиня, скупавшись, (іде) валять ся у калюжу“.

3

1 Се вже, любі, друге пишу вам посланне, в котрих, наповідаючи, збуджаю чисту думку вашу,

2 щоб згадали слова, проречені від сьвятих пророків, і заповідь від нас, яко апостолів Господа і Спаса,

3 се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходячі по своєму хотінню,

⁴ і скажуть: Де обітниця приходу Його? від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину створіння.

⁵ Не знають бо ті, що так хочуть, що небеса були з давнього часу, і земля із води, і в воді постала словом Божим,

⁶ длячого й тогдашній свѣт водою затоплений, погиб;

⁷ нинішні ж небеса і земля тим самим словом заховані, і на огонь зберігають ся про день суду й погібелі безбожних людей.

⁸ Тільки ж одно се нехай не буде перед вами тайне, любі, що один день у Господа, як тисяча літ, а тисяча літ, як один день.

⁹ Не гаїть ся Господь з обітницею, як се декотрі за гайку вважають; а довготерпить вам, не хочючи, щоб хто погиб, а щоб усі до покаяння прийшли.

¹⁰ Прийде ж день Господень, як злодій в ночі; тоді небеса з шумом перейдуть, первотини ж, розпечені розтоплять ся, і земля і діла на ній погорять.

¹¹ Коли ж се все зруйнуєть ся, то якими слід вам бути в свѣтому життю і побожності,

¹² дожидаючи й бажаючи скорого приходу Божого дня, котрого небеса, палаючи, рунуть, і первотини, горючи, розтоплять ся?

¹³ Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує.

¹⁴ Тим то, любі, сього дожидаючи, старайтесь нескверними і чистими явитись перед Ним в упокою,

¹⁵ а довготерпінне Господа нашого за спасенне вважайте; яко ж і любий наш брат Павел по даній йому премудрості писав вам,

¹⁶ яко ж і в усіх листах, говорячи в них про сі речі; в котрих дещо тяжко зрозуміти, що неуки і

неутверджені перекручують, як і інші писання, на свою власну погибіль.

¹⁷ Ви ж, любі, знаючи вперед, бережіть ся, щоб і вас не зведено блудом безбожників, і не відпали від свого утвердження;

¹⁸ а ростіть в благодаті і знанню Господа нашого і Спаса Ісуса Христа. Йому слава і тепер і по день віка. Амінь.

Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905
The Holy Bible in Ukrainian, translated by P. Kulish
and I. Pulyu in 1905

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files
dated 15 May 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358